स्रवित न निवर्तते स्रोतांपि मिरतामिव।

म्रापुरादाय मर्त्यानां राज्यकानि पुनः पुनः ॥ ५३३२ ॥

Wie die Wasser der Flüsse strömen die Nächte und Tage, der Menschen Leben mit sich führend, ohne Unterlass dahin und kehren nicht wieder.

स्वकीयं व्हर्यं भिच्चा निर्मती या प्रयोधीरा। व्हर्यस्यान्यरीयस्य भेरने का कृषा तयाः॥ ५३३३॥

Welches Mitleid sollten Brüste beim Brechen eines fremden Herzens äussern, da sie bei ihrem Hervortreten das eigene Herz (Brustbein) durchbrechen?

स्वकात्कर्षे परात्कर्षेः s. Spruch 5375. स्वगृक्षाचानगते अपि क्षि स्निग्धे पापं विशङ्काते स्नेकात्। किम् दृष्टवक्षपापप्रतिभयकात्तारमध्यस्ये॥ ५३३८॥

Wenn ein uns Lieber auch nur in dem am Hause befindlichen Garten weilt, befürchten wir aus Liebe zu ihm etwas Schlimmes, wie viel mehr, wenn er in einem grausigen Walde, dessen Gefahren man kennt, sich aufhält!

स्वचित्तकाल्पिता गर्वः कस्य केन प्रशाम्यति । उत्तिप्य रिद्भिः पाँदा शेते भङ्गभपाद्दिवः ॥ ५३३५ ॥

Wodurch könnte ein im eigenen Herzen entstandener Hochmuth gedämpft werden? Der Vogel Tittibha schläft mit nach oben gerichteten Füssen aus Furcht, der Himmel könnte sonst einstürzen.

स्वचित्तसंवादिवची वद्त्री धूर्ता वितन्वित्त मनःप्रवेशम् । पृथग्जनानां गणिका वधूनां विटाः प्रभूणामपि गर्भचेटाः ॥ ५३३६ ॥

Indem Schelme den Leuten nach dem Munde reden, bahnen sie sich den Eingang in ihr Herz; so thuen es Buhldirnen mit gemeinen Menschen, Wüstlinge mit Frauen und Diener aus der ersten Kinderzeit mit ihren Herren.

स्वच्काः साम्यज्ञलाशयाः प्रतिदिनं ते सतु मा सतु वा स्वल्पं वा बद्ध वा जलं जलधर वं देकि मा देकि वा । प्राणा यातु बक्तिस्तृषाकुलतया निर्यातु मा यातु वा प्रत्याशा पुनरस्य चातकशिशोस्त्वय्येव विद्याम्यति ॥ ५३३७ ॥

Ob klare, schöne Wasserbehälter Tag für Tag da sind oder nicht; ob du, o Wolke, wenig oder viel Wasser spendest; ob vor Durst ihm die Lebensgeister entweichen oder nicht: des jungen Tschâtaka Hoffnung beruht dennoch nur auf dir.

5332) МВн. 12,12516.

5333) KUVALAJ. 142, b.

5334) Pankat. II, 178.

5335) PANKAT. I, 357.

5336) Råća-Tar. 6,235, a. Man könnte

auch °संवादि वचा trennen.

5337) Kar. 2 in Z. f. K. d. M. IV, 374. fg.

Die erste Hälfte auch bei HAEB. S. 238.

Unsere Aenderungen: b. बद्घ वा für बद्ध-

धा. d. विश्राम्यति für विश्राम्यते.